

" ...

II- İTİRAZIN GEREÇESİ : İtiraz yoluna başvuran Mahkeme'nin, kararının gerekçe bölümü aynen şöyledir:

"Sanık hakkında tatbik edilecek madde İİKnun 340 maddesidir. Tatbik edilemeyecek maddeler ise İİKnun 352/a yolu ile 647 sayılı kanunun 4. ve 6. maddeleridir. Mahkememiz tanım maddeleri olan 647 sayılı kanunun 3. ve 5. maddelerine ve CMUKnun 104. maddesine göre 647 sayılı kanunun 4. ve 6. maddelerinin uygulanmasını emreden İİKnun 352/a maddesinin Anayasaya aykırı olduğunu görmüştür.

Öz olarak İİKnun 352/a maddesi ödeme şartını ihlal eden sanığın alternatifsiz olarak hapse girmesini emretmektedir. Bu haliyle toplumda pek deşifre olmamışsa da şiddet yanlısı bir madde görünümündedir. Kabul edilen odur ki; icra takibinin akim bırakmak kamu düzenini çoğu suçtan daha fazla oranda bozmaktadır.

Takibi şikayete bağlı olup, mahkumiyeti paraya çevrilebilen, ertelenebilen TCK 508. maddesindeki suç aynı zamanda yüz kızartıcı suçlardandır. Kamu adına takip edilen TCK. 309/1 maddesindeki mahkemece verilen ilama rağmen, aynı taşınmazı tekrar zaptetme suçunu aynı şekilde paraya çevrilip, ertelenebilen suçlardan olduğu madde metninden anlaşılmaktadır. Üçüncü olarak takibi şikayete bağlı olup, paraya çevrilemeyen, ertelenemeyen suç ödeme şartını ihlal etmektir. Benzer şekilde taahhüdü ihlal olarak adlandırılan İİKnun 340. maddesindeki suç ve dava konusu taahhüdü ihlal suçlarının çok ağır biçimde yaptırıma bağlanmış olduğu örneklerle mukayeseden anlaşılmaktadır.

Kanun tekniği açısından bakıldığında görülen özellik kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezanın tarifine giren İİKnun 340 maddesinin müeyyidesinin kısa süreli olmayan hürriyeti bağlayıcı ceza imiş gibi nitelendirilmesidir. Para cezasının tarifi yapılmıştır. Tarife uyar şekilde tedbire başvurma infazın tekniğine uygun olmadığına kıstası anlaşılamaz. Ertelenme şartlarının varlığına rağmen, kesinlikle ertelenmeme direktifi peşin hükümle yaklaşımı ortaya koymaktadır.

Verilen cezanın infazının da nasıl yapılacağını gösteren cezaların infazı hakkındaki kanun İİKnuna özel kanundur. Özel kanunun genel kanunun bir maddesi ile yok saymak infazın İİKnuna göre yapılmasını öngörmek olur, cezai hükümler inzibati nitelikte değilse infaz kanununa uygun olarak yapılan cezaların infazı sağlanmalıdır. Ceza infaz kanununun 4/son maddesindeki madde hükümlerinin kimlere uygulanamayacağını göstermektedir. O halde 4. madde İİKnun 340. maddesinin belirttiği müeyyidenin yerine getiriliş şeklini göstermektedir. Uygulanmayacaksa dahi İİKnunda değil 647 sayılı kanunda genel hüküm olmalıydı.

Dolandırma kastı olmaksızın taksitlerden birini ödememenin muhakkak hapisle neticelenmesi makul kabul edilebilecek izahtan her şartta uzaktır. Sermayenin korunması düşünülse dahi bu masum görülen bir maddenin arkasına saklanarak yapılmamalıdır. Bu yargıya suç sanıkların sosyal tabakalaşmanın inkar edilemeyeceği ülkemizde tavana değil, tabana doğru artmakta olduğundan varılmaktadır. Birkaç ansiklopedi, tencere, tava seti alanlar genellikle sanık, satanlar müşteki durumundadır.

Haklarında milyarlarca liralık kredi borcunu ödemediğinden dolayı takibat yapılan (genelde yapılmamaktadır) kişilerin ödeme şartını ihlal ettiğinden hapsedildikleri duyulmamıştır. Vaka olarak meydana gelse her türlü basımı konularından olmaları beklenirdi.

Esas Sayısı : 1994/51
Karar Sayısı : 1994/46

Kaldı ki fukaralık seviyesi arttıkça suç sanığı olma ihtimalinin arttığını kabul, tersine yargıyı hemen doğurmaktadır. Hukuk devleti varsıllara hizmet eden devlet anlamını hiçbir zaman taşımamaktadır.

Türk milletinin yasama organından öncelikle Türk Milletinin günlük hayatını geleceğe dönük olarak düzenleyen yasaların çıkmasını beklemek ulusun talebi ve hakkı olmalıdır. Dava ile ilgili kanunun 352/a maddesi İİKnuna giren borcunu ödeyememenin asıl müeyyidesidir. Oysa, TCKnuna giren borcunu ödeyememe değil dolandırma dahil daha hafif müeyyidelendirilmiştir. Hiç değilse dolandırmanın hapse girmesi tek yol değildir. Dolandırdığı değerin bir kısmı ile paraya çevrilen cezasını ödeyebilir.

Netice olarak İİKnun 340. maddesinde belirtilen ödeme şartını ihlal etme suçundan verilecek cezanın infazının 352/a 'ya göre 647 sayılı cezaların infazı hakkında kanuna uygun olarak yapılmasını Anayasa'nın cezaların şahsiliği ilkesine tamamen ters düşer hal olması sebebiyle Türk Anayasası'na aykırıdır. Aykırı olan İİKnun 352/a "Bu kanun uyarınca hükmolunan cezalar tescil edilemez, hürriyeti bağlayıcı cezalar 647 sayılı cezaların infazı hakkında kanunun 4. maddesinde yazılı para cezasına ve tedbirlere çevrilemez" maddesinin Anayasa'ya aykırılığına iptal için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmasına, dair sanığın yokluğunda müşteki vekilinin yüzüne karşı verilen karar açıkça okunup usulen anlatıldı.""